

Avskr.

ACC. N:R M. 11598: 1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Årsgång. För långt tillbaka i tiden sextio eller sjutio år sedan, var det vanligt på denna trakt, bland ungdomen att gå årsgång. Julafton men några påstå att även nyårsafton voro de dagar då en dylik promenad skulle företagas. Icke var det vem som helst som var skickad till ett sådant företag. För det första måste man vara begåvad med ett förunderligt mod, ty det gällde ju att utforska det kommande årets händelser. Att det kunde vara saker som icke voro så angenäma man kunde få se har berättats. Två käcka flickor gingo en julafton årsgång och fördenskull hade de bestämt sig för att icke säga ett ord varken med varandra eller någon annan (sådana voro nämligen reglerna) ty då vart det hela misslyckat om man icke kunde hålla sig tyst. Denna tystnad skulle gälla ända från skymningen på julafton tills man hunnit hem. Flickorna gingo emellertid från hemmet någon gång på kvällen och hade icke hunnit längre än till närmaste granne där fingo de höra och även se, en man som spikade ihop en likkista. I samma hus skedde ett dödsfall

LuF 31.

Avskr.

ACC. N:R. M. 11598: 2

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

på året. En annan syn de fingo se, var en ung kvinna med ett litet nyfött barn. Denna händelse skedde också det kommande året. Alla trodde naturligtvis på flickornas berättelse, och några år därefter företogo två pojkar en dylik färd. Den ena pojken satt hemma hela julafton alldeles tyst, tills den andre kom och hämtade honom. Eftersom det var mörkt i förstugan kunde han icke genast hitta sina träsko varför han kom att utropa, var är mina träskor. Även om färden företogs, fingo de ingenting se då de icke hade följt reglerna.

Att sådana färder förekomma nu är naturligtvis alldeles uteslutet från denna trakt.